

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА РЕЖИСЬОРСКИЯ СЪВЕТ

София, 21 февруари 1979 година

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

ДНЕВЕН РЕД	3 стр.
ПРИСЪСТВУВАЩИ	4
ОТКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	4
ВСТЪПИТЕЛНИ ДУМИ	
предс. Дико Фучеджиев	5
ИЗКАЗВАНИЯ	
Чавдар Добрев	5
Васил Стойчев	6
Любомир Кабакчиев	7
ПРЕДЛОЖЕНИЕ НА РЕЖИСЬОРА ПО "ЧЕСТТА НА ПАГОНА"	
Филип Филипов	8
ВЪПРОСИ, ОТГОВОРИ ИЗКАЗВАНИЯ	
Николина Лекова	18
Банчо Банов	19
Любомир Кабакчиев	20
Антония Каракостова	21
Васил Стойчев	21
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	
ЗАКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	23

ЗАСЕДАНИЕ НА РЕЖИСЬОРСКИЯ СЪВЕТ

Стенографски протокол

София, 21 февруари 1979 година

/Открито в 15,25 часа/

- е -

Д Н Е В Е Н Р Е Д

1. Включване на пиесата "За честта на пагона" от Камен Зидаров на мястото на "Майор Барбара".
2. Обсъждане на проекта за тематичен репертоарен план на театъра за 1979-80 година.

- о -

ПРИСЪСТВУВАТ:

Дико Фучеджиев - председател

Филип Филипов

Антония Каракостова

Банчо Банов

Кирил Неделчев

Чавдар Добрев

Николина Лекова

Васил Стойчев

Юри Ангелов

Любомир Кабакчиев

- 0 -

О Т К Р И В А Н Е

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Откривам заседанието на режисьорския съвет.

Имате ли някакви бележки и предложения по дневния ред?
Няма.

Отсъствуват Крикор Азарян, който е в Боровец, поради липса на телефонна връзка, не можахме да го извикаме, макар че аз го предупредих за това заседание, и на Енчо Халачев е оставена една бележка в къщи, не е намерен.

Имате думата.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Много хора отсъствуват от таква важно заседание, особено режисьори.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Няма никакво значение.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Няма значение.

Енчо Халачев е болен. Ние не можем заради това да не

разглеждаме тези въпроси.

ОБАЖДАТ СЕ: Той не е идвал нито веднъж.

ВСТЪПИТЕЛНИ ДУМИ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Преди да дам думата на др. Филипов по първа точка искам да кажа две-три думи. Тука след консултации решихме вместо "Майор Барбара" до края на сезона да подготвим пиесата "За честта на пагона" от Камен Зидаров от социалистическото наследство. Знаете, че тя е една от пиесите, които са влезли в нашата социалистическа класика. Тя е поставяне в София от Военния театър, но сериозна и голяма реализация на тази пиеса според нас не е осъществена.

Идеята ни е тази постановка на пиесата на Камен Зидаров да бъде една от постановките, с които ние ще се явим на прегледа който предстои. Знаете, че освен със съвременна пиеса театрите могат да участвуват в Шестия национален преглед и с пиеси от социалистическото наследство. Ние сметнахме за целесъобразно от един такъв автор като Камен Зидаров едно произведение, за което театърът има всички сили и възможности да го осъществи на високо равнище, да направим това целесъобразно разместване, като "Майор Барбара" да премине в репертоара за следващия сезон, а сега да бъде осъществена постановката "За честта на пагона" от Камен Зидаров.

Чавдаре, би ли искал да кажеш нещо?

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Аз бих се присъединил към думите на др. Фучеджиев. Струва ми се, че има предпоставки тази пиеса да заживее отново на българска сцена първо, защото тя има определени качества като драматургия, качества като един от ярките образци на социалистическата ни драма. Тази пиеса наистина беше играна

в София. Това беше една добра постановка, но минаха вече доста години от тогава и естествено е, така да се каже, в края на 70-те години да се види отношението на съвременника към едно подобно класическо произведение, особено в момента. Аз не знам дали други театри поставят пиеси от нашата социалистическа класика. Струва ми се, че Националният театър ще бъде онзи театър, който всъщност ще спази ~~така да се каже~~ и втората точка от регламента за участие в прегледа - да се участва с пиеса от социалистическата класика.

Искам да добавя още нещо. Една подобна пиеса безспорно ще бъде в помощ на театъра и ^(тази) ~~тази~~ година, когато ще се чествува 35-годишнината от 9 септември, ~~от така да се каже~~ революционните борби на нашата партия, пък и на народа, към извоюваната народна свобода.

Естествено всичко останало ~~така да се каже~~ е въпрос на бъдеще. Но аз смятам, че тази пиеса със своя дух, със своите проблеми, със своята мащабност, със своята категорична постановка на въпросите ще допадне на самия колектив, доколкото съм запознат като критик с работата му и с постиженията му.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Има ли някакви други съображения?

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Аз искам да приветствувам това предложение на ръководството на театъра и да изразя радостта си от факта, че в театъра ни се връща един такъв драматург, един от най-изявените български драматурзи, като Камен Зидаров и той да заеме полагащото му се място в репертоара на нашия театър. Какво по-хубаво от това, че в работата над тази пиеса ще се срещнат не само един от най-големите български драматурзи, но и един от най-големите български режисьори - др. Филип Филипов.

Да се надяваме, че от това сътрудничество ще се роди едно такова произведение, един такъв спектакъл, с който нашият нацио-

нален театър достойно ще се представи на националния преглед на българската драма и театър, още повече при това, което каза др. Добрев, че ние можем да посветим спектакъла си и на 35-годишнината от 9 септември.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: ~~Аз~~ Бих искал само да допълня, тъй като др. Фучеджиев не беше казал това, че ~~наметена~~ постановчик ще бъде др. Филип Филипов. Аз мисля, че това е втора точка от неговото изказване. Не струва ми се, че неговият опит, поставен така да се каже в рамките на героическото, на мащабното третиране на историята, ще се срещне с една драматургия, която ще бъде адекватна на подобен негов замисъл, ако разбира се това е в насоките на мисълта му.

Това исках да допълня.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Искам да кажа на др. Кабакчиев за информация /Кабакчиев пристигна на заседанието със закъснение/, че решихме да заместим "Майор Барбара" с пиесата "За честта на лагона" на Камен Зидаров, с която също ще участвуваме в националния преглед на българската драма и театър. И сега се изказват съображенията по това.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Бих искал просто да одобря идеята. Това е според мене един много хубав и сериозен факт. Първо, от позицията на театъра, че ще имаме три готови пиеси, от които да се избира за прегледа, и второ, от позицията на това, че проф. Филипов - един такъв мащабен режисьор, ще вземе участие в прегледа и то от името на нашия театър. Това пак мисля, че е за приветствуване.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз мисля, че ние ще можем да участвуваме и с трите пиеси.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: И аз мисля така.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Предполагам, че няма да има пречи

да участвуваме и с трите пиеси.

Друг някой иска ли да каже нещо? Няма.

Тогава др. Филипков, който е натоварен от ръководството за режисьор, има думата, за да изкаже тука своите съображения, своето мнение и да запознае режисьорския съвет с идеята си за разпределението.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ НА РЕЖИСЬОРА

ФИЛИП ФИЛИПОВ: На 7 февруари бях повикан от другаря директор и главния драматург и сюрпризиран с предложението за еве-туална постановка на "За честта на пагона". Съображенията да се отложи за по-късно една чужда пиеса при влизането на нова българска пиеса или от класиката винаги би трябвало да се уважава и да има възможност да се дава преднина на българската драматургия. Никакъв театър, който иска да разкрива душевността на своя народ, не може да направи това на чужда драматургия. Аз винаги съм бил един от застъпниците на тази теза.

Аз сметнах, че това е естествено и резонно.

Веднага трябва да кажа, че условията са неестествени, защото има извънредно малко време за подготовката, за предварителната кабинетна подготовка, за работата с художниците и т.н. Всичко върви при едни необичайно съгъстени и невероятно съкратен срокове. Но това не можеше да бъде повод да размишлявам в тази посока, а трябваше да прочета пиесата и когато я прочетох, след два дни, тъй като беше събота и неделя, на понеделника се срещнахме и аз приех направеното предложение.

Всички съображения, изказани от другаря директор, от другаря драматург и от другарите, които след това се изказаха, аз споделям както за писателя, така и специално за тази негова

пиеса. Тя е написана в нейния литературен вариант, доста разпространено и би трябвало да се направи един сценичен вариант - нещо, което е в задълженията на постановчика.

Ние имаме възможност да се срещнем с автора и да разговаряме. Той също споделя тези мисли за един сценичен вариант, който да бъде за театъра.

Аз поставих тези срокове, не условия, но все едно, тези срокове и тези съображения, които изказах пред другаря директор, се явяват като неизменна основа, за да можем да реализираме в този веднага започващ момент на работа това, което сме намерили за най-добре да направим.

Първо, трябва на 29 март да започне работата, защото всички други неща би трябвало да бъдат подчинени на тази задача. И на 25 юни да се надяваме да имаме премиера.

Всякакво сгъстяване на тези срокове е неприемливо за мене. И биха били неестествени такива срокове. Пиесата е мащабна. Броят на действащите лица само е 25 души. Всяко друго нещо е неестествено и противохудожествено. Още повече за много по-малки задачи се дава същото време.

Друго съображение, което изказах на другаря директор, е да се работи в един състав, а след това аз поемам ангажимента, ако ръководството сметне за необходимо, да въвеждам хора. Но сега трябва да се работи с един състав.

Друго съображение, което изказах и което не бива да се изказва, но така станаха нещата в театъра, че трябва да се говори за това - да не се отказват актьорите от ролите си. Аз не мога в друга гарнитура, при друго разпределение да направя пиесата. Когато едно нещо се промени, когато един човек се промени, трябва основни действащи лица основно да бъдат променяни. Защото, когато се прави едно разпределение, то се прави не само с оглед

на вътрешния заряд на образа, на темата, с оглед на структурата и характеристиката на образа, то се прави и с оглед на съчетаването на двойки, с оглед на съчетаване на двете противоположни страни, които водят битката. И когато извадиш единия, изведнъж става необходимо да разместиш други двама, за да ги наместиш дори по възрастова, дори по външна характеристика и структура.

Така че вече стана нещо, което е неестествено и необичайно за нашия театър, но да говорим за това - да не се отказват актьорите.

При една трупа от 65-66-70 души, каквато е нашата, при заетост на 25 души, става дума за повече от една трета от хората които са заети. Явно е, че други възможности има, но изведнъж се явява въпросът за нарушаване и дебалансиране на нещата, явява се и въпросът за влизане евентуално на хора, които с по-малка сила биха могли да защитят даден образ, дадена тема.

Така че и това съображение изказах на другаря директор.

Изказах му и още едно съображение - че трябва на спокойствие да се направи сценичния вариант за този кратък период. Аз "Майор Барбара" приключих дето се вика преди седмица и съм дал да се преписва и е преписана на последното действие. Там беше трудно със сценичния вариант, защото го е писал Шоу, защото е написал една четвърт повече, отколкото трябва за един нормален спектакъл от 3 часа. Сега при изграждането на сценичния вариант трябва човек да се оттегли някъде, да не бъде в София, и трябва същевременно да гледа малко представления, за да отшуми всичко онова, което е около него. Помолих да заминя с главния драматург който да ми бъде като опонент на съображенията, да помага, да има човек, с когото да споделяш. Иначе няма как да стане тази история.

Това бяха съображенията.

Разбира се ще чуя всичко онова, което вие бихте казали сега и допълнително. Но след дълги мои проучвания, след нагласяване на хората с оглед на техните и физически, и най-вече вътрешни данни и възможности за младите хора, дори снощи нарочно отидох по масите да стоя с двама изпълнители, гледах ги отстраня други двама изпълнители бяха седнали със своите другарки, и за себе си за последен път се утвърди в мене онова разпределение, което сега ще ви предложа.

Този преамбюл не е дълъг, а дори кратичък. Аз няма и да доказвам нещата, а само ги казвам, защото самата доказателствена страна изисква по-дълго време и ако това е необходимо, ще го направя.

Аз не знам доколко вие си спомняте пиесата. Лично аз я бях съвсем забравил и когато четох втората картина, след като директорът ми предложи тази задача, в мене изплава мисълта, която имах за тази пиеса, и се оформи като едно мое решение за разкриването на тази пиеса в спектакъл. Там има един

Пане Витанов - стрелочник, член на партията, който подготвя нещата около митинга срещу Ньойския договор и срещу катастрофата, срещу Кобурбите, които са довели България до катастрофа, един стар партиен деятел, човек с много жизненост, със своеобразно народностно звучене, с малко интересен народен хумор - Георги Георгиев-Гец.

Дена - негова жена, която е 55-годишна, имат син Владимир, който е поручик и който има любов с една девойка от едно офицерско семейство и тази любов става едва ли не някаква Ромео и Жулиета, двете семейства враждуват на класова основа - та таз Дена, неговата жена, е Ружа Делчева.

Аз тука си позволявам да кажа, че нашите актриси, макар на такава възраст, не бива толкова много да пълнеят. Аз ходих,

видях Ружа и ми се видя много пълна. Сега остава само това да излезе от тука, от нашия режисьорски съвет и Ружа Делчева ще каже "много ти благодаря, душице". /Смях/

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ние сме дискретни, няма такава опасност. /Веселост/

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ами нищо, аз ще ѝ го кажа на нея: да, Ружа, аз го казах предпазливо, те са го малко украсили. /Веселост/

Владимир - техният син, поручик, с една вътрешна мекота, с едно колебание и разкъсване между дълг и любов, целият град му се радва, музикант, станал офицер - Константин Цанев.

Има един адвокат, който защитава каузата на страната на партията, реторичен, интересен - Иван Кондов.

Драгомир Добревски - един от най-интересните образи, с много красота на цялото очарование на тесняшката линия, един учител, който всички в града обичат, уважават, и който може да каже красиво истината на хората, на двете страни, и в съда, и на своя роднина, гимназиален учител, 55-годишен - Любомир Кабакчиев.

Тинка - негова жена, която той си е избрал, двамата са много колоритни, аз го виждам с една широкопола шапка, с тази връзка, с всичко онова, което носи аромата на епохата, избрал си красива жена според мене, тя има малко текст да говори, само пет реплики, той има три големи сцени - Росица Данаилова.

Приятелят на Владимир, поручика - този, който застава на класови тесняшки позиции при двата разпита, нека така да ги нарека, и при сцената с Владимир, когато той казва "аз ще замине за Варна и ако там не си намеря работа, ще замине за Одеса в Съветска Русия", своеобразна, романтична фигура - Юрий Ангелов.

Има една Неда Коларова - селянка, 40-годишна, която има един син Асен, ученик в гимназията, 19-годишен, който е в центъ-

ра на конспирацията, разпределя позивите, носи ги, него го арестуват, бият го, водят го като свидетел в съда - та става дума за майката, която го е отхранила, дори тя идва боса от село да му донесе храна, с много вътрешна топлина, слаба, съсухрена жена - Славка Славова.

А синът и - Антони Генов - този, когото ще убият и който ще има кръвоизлив от туберкулоза.

Ако мога така да кажа противната страна, патриотарската страна в това наше офицерство, този, който без да иска според мене убива бащата на поручик Владимир, който е годеник на неговата дъщеря - Андрей Чапразов, полковник в българската армия след Ньойския договор.

Весела Бисерова - негова жена - един образ, който актрисата трябва да допълни с много черти на една биография - Виолета Бахчеванова.

Станислава - тяхна дъщеря, става въпрос за любимата на Владимир, на поручика - Красимира Петрова

Димитър Брусев - един генерал, който идва да обработи така да се каже на наш жаргон офицерството, да доказва, че първият изстрел не е даден от Бисеров, от полковника, за да се спаси честта на пагона - Георги Черкелов.

С това разнообразие на външните и особено на вътрешните данни на актьорите аз искам да се допълни тази драма, която се разиграва в Търново през 1919 година - Георги Черкелов, генералът.

Лазар Ладозов - военният прокурор, този, който ще трябва да обработи нещата, който казва "не кама, не нож, ножче малко ми дайте и аз ще обработя рисунката, за да спасим Бисеров" - Рачко Ябанджиев

В пиесата има една картина, която според мен е най-важна

та. Това е последната картина - съдът. В тази картина двете страни са си дали стълкновение и делото трябва да се води много категорично, много ловко и строго, с една военна атмосфера - тука слагам моя студент Васил Стойчев за председател на военния съд.

Има един капитан, който в процеса на уговарянето от страна на генерала от истината минава към прикриване на истината и генералът го произвежда от капитан в майор - Савата Хашъмов.

Тука актьорите трябва да ги търсиш и по височина, защото за разлика от нас, царското офицерство беше високо, стройно. Затова бих искал всички военни, като изключая военния прокурор - Рачко Ябанджиев - да бъдат все такива момчета с над 178 см.

Та този Велизар Попов - капитан, когото произвеждат още в първото уговаряне майор - Савата Хашъмов.

Има един адвокат, който защитава полковник Бисеров - прецизен, точен, сух, заядлив, във всяко отношение пригладен като военен - това е Иван Горбанов - Ганчо Ганчев.

Има един началник полицаи от държавна сигурност, колоритна роля - Атанас Воденичаров.

Аз тука ще направя едно разместване, което е обявено в листа. Стефан Гавазов - полицейският пристав - ще го дам на Соломон Аладжем, а не както е писан - член на съда, а Койчо Койчев ще мине за член на съда, тъй като струва ми се, че ще бъде поинтересно с фигурата на Соломон в един полицейски пристав.

Има един Васил - ученик от гимназията, като контрапункт на красотата, авторът вероятно е искал да каже, не казва никъде, който сам се представя за Рудолф Валентино - Антон Радичев. Но аз тука повече се надявам на дарованието и на характерността на актьора, за да добие ролята малко по-особен цвят.

Петьо - на Георги Мамалев.

Аз моля автора да направи това женска роля и ако това ст

не, тогава той ще мине като войник от военния съд.

Има един оратор, който в пиесата не съществува, но в онова богато разиграване, което ми се струва, че трябва да направя, за да стане епично платното - Славчо Митев.

За член на съда споменах.

Аз тука искам да кажа на нашия съвет, че помолих автора и му оставих моите написани бележки в 8 страници, да напише две сцени за още една учителка, която да върви заедно с този народен учител, за който споменах - Добревски, една учителка, която освобождава Добревски, роднина на Бисеров, той живее в тяхната къща, една учителка малко встрани, и наш съвременник, и вплетена в сцените. Ако авторът се съгласи, аз така съм написал моите бележки. Ако сметне, че не е необходимо, ще мине и безтова. Но искам да запозная съвета, че съм дал такива съображения на автора - Ванча Дойчева или някоя друга актриса, ако всичко това мине добре.

Пак искам накрая да кажа, че независимо от моите бележки или по-скоро съображения, не бележки, които казах на автора, той се показва много разположен, каза, че е готов всяко нещо да направи, стига да го възприеме, стига да може да се убеди. Каза как е написал сцени за "Царска милост" на варианта на МХАТ. Но аз и на него, и тука на вас ще кажа, че независимо от това дали той ще приеме или не, за мене вариантът е готов и на тази основа и с режисьорски средства, и в подтекст мога да изнеса онези неща, които съм му написал за тези сцени.

Мисля, че така предложеният състав има своето богатство, има своето очарование, има своята много голяма и най-силна защита, която можем да предложим днеска.

Могат ли едни актьори да играят други роли?

Да, разбира се, могат. Но тогава всичко трябва наново

да се промени с оглед тъкмо на този нов ракурс, с който се прави разпределението.

Другарю директор, днес аз съм много уморен и никак не успях да защита разпределението си. Но трябва да ви кажа, че аз много вярвам в това разпределение, а пиесата е такава, че ако не се вярва, ако не участвуват силни актьори, ако не се работи на живот и на смърт, с любов, с една голяма отзивчивост към нашия народен театър...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Защо казваш, че не си защитил разпределението си? Защити го.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Не знам защо с две и три пиеси ще излизаме на прегледа, не знам защо я правим за прегледа, аз я правя като пиеса за Народния театър, с голямо увлечение съм започнал, повярвал съм в нея и мисля, че тя може да стане за нашата сцена.

Свърших, другарю директор. Извинявайте, че така неубедителен и много приказки казах.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Защо, изложението беше хубаво.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Не съм във форма днеска, изморен съм.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Има ли бележки, другари, по това разпределение?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Важното е, че много вярвам в това разпределение, другарю директор.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Може ли един въпрос?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Може, моето момиче.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Кой е художникът?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ами аз се обърнах към директора с молба да бъдат двамата наши художници - Неделчев и Йорданов и Венера Наследникова, но трябва и те да прочетат пиесата и да видят какво, що, как ще бъде. На тях съм предоставил.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: С този екип ще се работи.

Имате ли някакви въпроси, мнения, съображения, бележки?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ако пиесата се постави в нейния класически вид, така както е изградена - в 4 действия, 6 картини, да се редуват една след друга, и нямаме подчиненост на някаква идея, на някаква мисъл и образно решение, мисля, че няма да има пълна сполука. Тя трябва да намери своето епично звучене. А сега всичко се развива в тези 6 картини.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ние имахме една среща с автора, разговаряхме с него и постигнахме пълно съгласие по идеята, която има режисьорът. Авторът изяви своето разположение и желание да се направи всичко възможно за една нова реализация на тази негов пиеса. Така че той ще бъде в наша помощ.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Авторът каза, че ще напише още две пиеси.
/Веселост/

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това е вече допълнителна информация.
/Веселост/

ФИЛИП ФИЛИПОВ: И иска да ме вплете в следващата, като свърша тази на маса. Аз съм съгласен. Той е интересен. Той е от най-добрите събеседници, останали от това поколение на нашите първи актьори, които ние заварихме тука с Кабакчиев, с по-опитните другари като Кисимов, като Кольо Икономов, който беше най-добрият разказвач! Талантлив разказвач! Талантлив актьор, хубаво пише. Като Сарафов, Иван Димов, Зорка Йорданова, Олга Кирчева, да не ги изреждам всичките.

Камен Зидаров е много забавен. Той разказа на директора толкова неща, свързани с поезията, с литературата... Той е написал една голяма монография за Людмил Стоянов. Нали така се казва?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Чавдар знае как се казва.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз него го питах. Към тебе се обърнах, но

него го питам .

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Изискванията, които предяви др. Филипков при разговора, който имахме, аз смятам за основателни. Ще му бъде дадена възможност. Смятам основателни с оглед на това време, с което ние разполагаме, и с оглед на тази висока задача, която си поставяме.

Разбира се бележката за това, че не бива да има отказване на актьори, смятам, че е излишна. Аз смятам, че ние не бива да се занимаваме на нашите предварителни обсъждания и с това да даваме повод на някои хора да мислят и предварително да застават на такава позиция - че щом като се коментира този въпрос, значи е възможно. Такива отказвания могат да стават на базата само на едно лошо здравословно състояние. Такива случаи ние в момента с този състав, който представя режисьорът на нашето внимание, нямаме.

Известно ви е, че Кондов се отказа от крал Лир по здравословни причини. Асен Миланов, поради свои специфични заболявания, с оглед на това висене горе на балона, се отказа от "Опи за летене". Но тука нещата са на една друга плоскост.

Ние имаме за задача да осъществим една постановка със силно партийно, патриотично, социално звучене на тази плоскост, на която най-сериозно решение могат да намерят нашите задачи. Аз смятам, че целият състав, който ще бъде утвърден, целият екип който е натоварен с осъществяването на постановката, като офици трябва да се заемат и ще се заемат с изпълнението на работата в срока. Времето наистина е малко и ще започне така, както предлага др. Филипков - на 29-и ще има прочит на пиесата. Става дума за месец март.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Аз искам да попитам нещо. Към пиесата не мога да взема отношение, защото съм я забравила.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ние ще осигурим размножаването на пиесата.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Просто един технически въпрос бих искал да поставя. Ако примерно започването на пиесата се отложи с десет дни, това фатално ли ще бъде и ако не, какво ще стане с другите пиеси? Например "Назначение". Там участва в главна роля Антонин Генов.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз съм дал дума на другаря директор, че там няма да ги безпокоя.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да, когато излязат, тогава.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Т.е. това няма да ви пречи?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Няма да ми пречи. Не е проблем. Аз разговарях с другаря директор - когато излезе.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Това имах пред вид.

И евентуално, ако стане нещо с радичковата пиеса, три-четири дена да се отложи.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Сега ние там полагаме всички усилия. Вчера говорих с Младен Киселов, днес говорих с Йордан Радичков. Йордан Радичков смята, че от тука нататък има още поне 30 репетиции и независимо от някои технически трудности, свързани там с балона, смята се, че ще можем да бъдем готови навреме.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Просто дето се вика отсега да се огледа всички възможности и да се имат пред вид, за да не стават после някои нежелателни неща.

БАНЧО БАНОВ: Аз мисля, че много за приказване няма, защото в това разпределение е зает така да се каже елитът на трупата, не само от гледна точка на актьорски талант, но и по външни данни това са наистина добре подбрани от др. Филипков. Аз дори гледам, понеже познавам пиесата, че са подбрани и по гласове са

аранжирани.

Ще си позволя тука също да споделя и това. Изискват се много големи усилия, много голяма преданост и много голям труд за да се постави пиесата в един нов прочит, с едно ново разбиране, с едни нови театрално-живописни средства. И всякакви опити от страна на някои актьори, с които др. Филипов има такъв опит, твърде неприятен бих казал, трябва да се ликвидират. Позволявам си да кажа това. Иначе ако ние с този състав успеем да осъществим тази постановка, аз не се съмнявам, че ще имаме един голям спектакъл.

ЛОБОМИР КАБАКЧИЕВ: Доколкото си спомням пиесата, аз бих искал да кажа, че без да си спомням добре, като гледам имената, като знам как др. Филипов прави разпределение, че не бих могъл нищо да коментирам. Разпределението е много сериозно, играят наистина много силни артисти и според мене подбрани в една посока артисти, в един стил артисти, което е много важно.

Много ми е неудобно, но трябва да повдигна един личен въпрос. Аз винаги с удоволствие играя в пиесите на др. Филипов и сега пак с удоволствие ще участвам, но ако може да наруша едното. Тази молба се отнася и за пиесата, в която участвам. Ако може да имам дубльор, другарю Филипов, защото понякога по обективни причини аз отсъствам и това ме тормози страшно много, както и в тази пиеса, в която участвам, където не може да отсъствуваш един ден. Но понакога има просто причини извън мене а съзнанието ми ме тормози жестоко, че отсъствам от репетиции въпреки цялата ми дисциплина.

Не искам да поставям като резерв колегата, когото бихте сложили, но много бих помолил, повдигам повторно въпроса и за "Опит за летене", и за тука, ако може да имам дубльор.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това до подготовката няма да мож

да стане. Това ще може да стане, другарю Кабакчиев, веднага след като бъде готова. Така мислим.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Понеже аз имам още един ангажимент покрай всички други. Обещал съм в Габровския театър, това трябва да стане досега, но не се осъществи по обща вина, да участвам в пиесата на Джагаров в ролята в "Тази малка земя". И те го замразиха евентуално да ме изчакат. Просто три-четири дни ще ми са нужни да отида. Това е едно обещание.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: За мен няма да бъде пречка твоето участие в Габрово.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Просто трябва да изпълня това обещание.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: За мене няма да бъде пречка.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: И самият автор ме попита оня ден защо не съм стишъл, какво става.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Няма смисъл да коментираме и да разсъждаваме върху него, защото това е действително силно разпределение в този му вид, в който се предлага. Струва ми се, че с основание тук се иска от др. Филипов да няма дубльори. Много биха се усложнили работите върху една нова, до завършен вече вариант на театъра, постановка на едно класическо произведение. Просто усилията трябва да бъдат много концентрирани с един изпълнителски състав.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг някой има ли бележки?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Преди да приключим бих искал да отговоря на въпроса на Банчо по отношение на Чапразов. Аз нямам никакъв страх по отношение на него! Никакъв! Достатъчно е човекът да си научи текста. /Веселост/

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Аз също искам и това да приветствувам - разпределението на другаря Филипов. И преди всичко бих искал

да изкажа радостта си от това, че ето той дава и пример, и то много сериозен, за нещо, което много ни тревожеше тука - за участието на нашите художници в работата на спектаклите ни. И фактът, че той възлага работата на Кирил Неделчев, Иван Йорданов и Венера Наследникова, само мога да го приветствувам с пожелание за добър час на спектакъла.

Мисля, че силите трябва да се хвърлят за тази пиеса. Какво да се прави?! Винаги протестите са в това, че винаги идва някаква нова задача, която винаги е най-важната и трябва да се хвърлят силите за нея. Но да се надяваме, че в този проекторепертоар, който е направен за следващите години, нещата ще бъдат планирани по-отдалеч и няма да водят до такова напрежение, та да притесняваме и режисьора със сроковете за постановката, с такива фатални срокове, което пък ще се отразява и в работата на колектива.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Преди да приключим искам да кажа, че все пак пиесата ще трябва да бъде прочетена от членовете на художествения съвет, когато решим да правим художествения съвет. Това с др. Филипков ще го решим допълнително - дали с новия текст който ще бъде направен...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: С новия текст.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: След като бъде направен, веднага пиесата ще бъде размножена и ще бъде дадена на членовете на художествения съвет да я прочетат и ще бъде насрочено заседание на художествения съвет. Смятам, че ние нямаме много какво да кажем около произведението. Около варианта, който ще имаме от др. Филипков, художествения съвет ще се изкаже тогава, когато имаме

вече на разпосложение този вариант.

С това приключваме по първа точка.

Втората точка предлагам да я отложим, тъй като отсъствуват двамата режисьори, отсъствуват и други, а струва ми се, че и др. Кабакчиев също не е чел този материал, други също не са го чели, включително и аз не съм го чел.

Следващата седмица предполагам, че Енчо Халачев ще бъде във форма, Азарян също ще бъде тука и тогава ще направим един режисьорски съвет, на който ще разгледаме репертоара.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Членовете на художествения съвет може да прочетат без да размножаваме.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: И това може, разбира се.

ОБАЖДАТ СЕ: Разбира се.

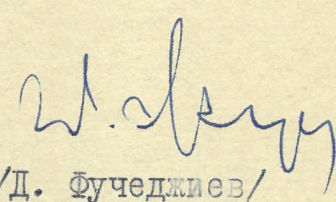
БАНЧО БАНОВ: Вариантът е съвсем отделна работа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ние имаме тука размножени четири екземпляра. Двата от тях можем да използваме. Това ще го решим допълнително.

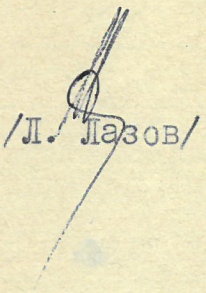
Закривам заседанието на режисьорския съвет.

/Закрито в 16,55 часа/

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/Д. Фучеджиев/

СТЕНОГРАФ:

/Л. Лазов/